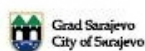

7 LICA GRADA
17.11.2023. u 19h
Galerija BKC KS

Sedam lica grada

Izložba Sedam lica grada interdisciplinarni je umjetničko-edukativni projekt koji spajanjem inovativnih novomedijskih i izvedbenih praksi, prezentira i komunicira sadržaje moderne riječke povijesti, postavivši u fokus istraživanja države pod čijom je upravom ili okupacijom Rijeka bila tijekom burnog 20. stoljeća.

U okviru programskog pravca Doba moći - Rijeka EPK 2020, izložba je prvenstveno realizirana kao zajednički projekt Galerije Kortil i mladih povjesničara umjetnosti, Zlatka Tota i kustosice Katarine Podobnik. Sedam lica grada istražuje i interpretira etape moderne riječke povijesti kao odraze društveno-političkih, ekonomskih i kulturno-umjetničkih odrednica. Sedam autorskih interpretacija reflektira heterogenost arhitektonskog i multikulturalnost društvenog nasljeđa kao glavno obilježje suvremenog riječkog identiteta.

U pristupu partikularnoj temi kao povijesnom okviru umjetničkog istraživanja, autori/-ice predstavljenih koncepata pozornost su usmjerili na povijesne punktove u gradu, odnosno bitne društveno-političke događaje od kraja 19. do početka 21. stoljeća. To je razdoblje riječke povijesti ilustrirano kroz sedam novomedijskih umjetničkih instalacija, koje prate slijed promjena teritorijalnih upravno-političkih konstitucija: Austro-Ugarske Monarhije, Slobodne Države Rijeke, Talijanske Regencije Kvarnera, Kraljevine Italije i Kraljevine Jugoslavije, Njemačkog Reich-a, Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije te Republike Hrvatske.

Analizom povijesnih referenci i činjenica sintetiziranih u novomedijske koncepte, umjetničke instalacije u galerijskom prostoru, kreiraju novi, milenijski diskurz.

Katarina Podobnik, kustosica izložbe

Izlažu:

1. Marina Rajšić
2. Michel Mesarić
3. Sara Salamon
4. Josip Knežević
5. Dorotea Škrabo
6. Sandra Ružić
7. Juraj Milardović

Marina Rajšić

“Austro-Ugarska Monarhija: Hotel Continental gasi svoja svjetla”, instalacija 2021.

Umjetnička instalacija preispituje osjećaj sentimentalnosti te, nerijetko, priznavanje zasluženog značaja osobama ili objektima u trenucima kada oni više ne postoje. Sugestijom da hotel kao takav više neće postojati, jednostavnim clickbait-om, odnosno tek igrom riječi, autorica ukazuje na značaj najstarijega riječkog hotela, jednog od kulturološki i povijesno najznačajnijih riječkih građevina, osvještavajući nam njegovu prisutnost, dok “radi, stoji i postoji”. Medijskom objavom Hotel Continental gasi svoja svjetla koja prethodi kao uvod u sam rad, umjetnički koncept poziva internetske korisnike u galerijski prostor.

Marina Rajšić (1995., Rijeka) umjetnica je i dizajnerica vizualnih komunikacija. Magistrirala je “Vizualne komunikacije i grafički dizajn” na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci 2019. godine. Godine 2018., objavljuje umjetničku knjigu Umjetno(st) lijepo(g). Nagrađena je “Rektorovom nagradom Sveučilišta u Rijeci” za umjetnički rad. U svojim radovima, bavi se temama odnosa jedinke i populacije te suvremenim društvenim normama. Kreće se u smjeru konceptualne, novomedijske umjetnosti, fuzijom marketinških elemenata i umjetničkog stvaralaštva.

Michel Mesarić

“Slobodna Država Rijeka: Polifonija interesa”, audio-video instalacija, 2021.

Audio-vizualna umjetnička instalacija, umjetnikova je ilustracija razdoblja u kojemu je grad Rijeka bio epicentar zanimanja svjetske politike. Dinamičnost preplitanja, sukoba i izmjene političkih i nacionalnih ideologija, prvenstveno je dočarana zvukom, kojeg prati, naglašava i rekreira vizualni aspekt instalacije. Vizualni dio koncepta ne funkcionira bez auditivne podloge, istovremeno se referirajući na nemogućnost opstanka i napretka Države unutar disperznih političkih interesa, polifonije mišljenja i oprečnih političkih vizija.

Michel Mesarić (1989., Ljubljana), diplomirao je 2017. godine na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci, gdje stječe zvanje magistra medijskih umjetnosti i praksi. Iste godine nagrađen je “Nagradom Akademije primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci”. Od 2013. godine do 2020., sudjeluje na brojnim nacionalnim i međunarodnim skupnim izložbama u Rijeci, Zagrebu, Osijeku, Rovinju, Splitu, Novoj Gorici, Ljubljani, Beogradu, Berlinu, Aachenu te Düsseldorfu. Prvu samostalnu izložbu Pomak/Shift, održao je 2018. u galeriji Filodrammatica (Rijeka). Unutar umjetničkog interesa, ponajviše istražuje su-odnos zvuka i slike, tj. manifestaciju zvučnog zapisa u vizualnom obliku.

Sara Salamon

“Talijanska Regencija Kvarnera i njeni odjeci”, instalacija, 2021.

Referirajući se na povijesni kontekst nastanka Zavjetnog hrama sv. Romualda i Svih Svetih na Kozali, kao odjeka prisutnosti talijanske uprave na riječkom teritoriju, umjetnički koncept koristi elemente akustične rezonance i jeke kao odraza zvuka, koji se u slušatelju, pojavljuje s odgodom. Kašnjenje je izravno proporcionalno udaljenosti reflektirajuće površine od izvora i slušatelja. Implikacija na društveni nedostatak refleksije spram (proto)fašističke ideologije u čije vrijeme ovaj spomenik nastaje, ilustrirana je umjetničkim ambijentom čije su zvučne refleksije, kao centralni dio instalacije, snimane unutar samog sakralnog objekta.

Sara Salamon (1991., Rijeka) diplomirala je na smjeru “Medijskih umjetnosti i praksi” na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Djeluje u poljima različitih umjetničkih praksi, kao vizualna umjetnica, snimateljica i montažerka. U radu najčešće pokušava iznevjeriti medij. Od 2013. do 2020. godine prezentirala je svoje umjetničke radove i suradničke projekte na više grupnih izložbi u Rijeci, Sisku, Zagrebu, Ljubljani, Grazu i Berlinu. Izvodi razne eksperimente s Hrvojem Spudićem, a članica je kolektiva B.A.K.A. produkcija, M28 i Platforma za eksperiment.

Josip Knežević

“Kraljevina Italija - Kraljevina Jugoslavija: Pandani moći”,
video instalacija, 2021.

Umjetničkim konceptom čije je polazište suprotstavljanje dvaju nebodera kao simbola podijeljene Rijeke i Sušaka, prvenstveno istražujući kontekst i povijesne činjenice unutar kojih ovo arhitektonsko naslijeđe nastaje, autor rekreira “nešto što je bilo, a čega više nema” i “nešto što je moglo biti, ali nije ostvareno”. In situ projekcijama prekrivene freske D’annunzio čita kartu Kvarnera na samom ulazu u Riječki neboder te neizvedenih elemenata Pičmanova projekta za Sušački neboder na današnjem Hotelu Neboder, umjetnička instalacija u galerijskom prostoru, istovremeno rekreira skrivenu povijest i prikazuje njene neostvarene potencijale.

Josip Knežević (1997., Šibenik), godine 2020. završio je preddiplomski studij Likovne pedagogije modula “Grafika” na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci. Iste godine nastavlja diplomski studij Novih medija na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Do sada je izlagao na skupnim izložbama u Rijeci, Zagrebu i Puli, a umjetnički interes ponajviše pronalazi u video-animaciji te digitalnoj montaži.

Dorotea Škrabo

“Njemački Reich: Kako se živi u našem društvu?”, video igrokaz, 2021.

Video igrokazom kao rekreacijom popularnog monologa hrvatske pop ikone o bizarnosti smisla i načina (su)života smještenim u zagrebačkoj Gajevoj ulici, umjetnica promišlja apsurd nacističke ideologije Njemačkog Reicha, pod čijom se okupacijom, sa sjedištem u zgradi današnjeg Rektorata na Sušaku, Rijeka nalazila između 1943. i 1945. godine. Priča o “djevojci s pizzom i čovjekom s pivom” čija se fabula smjestila u kratki prostorno-vremenski okvir zagrebačke Gajeve, rekonstruirana je umjetničkom instalacijom, koja čin nacističke okupacije grada Rijeke, ilustrira motivom rastezanja mozzarelle riječkom Gajevom ulicom do točke nekadašnjeg Sjedišta civilne uprave njemačkih okupacijskih snaga, na čijem se križanju s Gundulićevom ulicom, današnja zgrada Rektorata nalazi.

Dorotea Škrabo (1992., Rijeka), 2014. godine završila je preddiplomski studij na Naravoslovnotehniški fakulteti u Ljubljani, smjera “Grafičke i interaktivne komunikacije”. Diplomski studij, nastavlja na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje u Ljubljani. Pod pseudonimom Skrabzi, istražujući fenomene popularne kulture internetskog prostora, umjetnica se u svojim kratkim video uradcima, kritički obračunava s aktualnim trendovima. Uz sudjelovanje na brojnim skupnim izložbama, svoju je prvu samostalnu izložbu “A šalim se”, održala 2014. u Centru urbane kulture Kino Šiška u Ljubljani. Drugu samostalnu izložbu, “Zabranjeno Fotografiranje”, predstavila je slovenskoj publici 2017. u galerijskom prostoru Instituta za suvremenu umjetnost Aksioma, a riječkoj publici, iste godine, u galeriji Filodrammatica.

Sandra Ružić

“SFRJ: stambena arhitektura kao ljudska košnica”,
instalacija, 3D mapping, 2021.

Umjetničkom instalacijom koja se sastoji od pet postamenata smještenih u galerijski prostor, metodom video mapping-a, autorica rekonstruira nastanak Eševa i proces gomilanja njihove populacije. Dvadeset i šest etaža sviju pet nebodera, kao vizije utopističkog zajedništva, formiraju stambeno-arhitektonske vertikale “giganata” smještenih na području riječkih Rastočina. Političko-društveni kontekst njihova nastanka, rezultirao je konstrukcijom “ljudskih košnica”, čija se prenapučenost u kontekstu kapitalističke ideologije “privatnog”, nameće nepoželjnom i frustrirajućom.

Sandra Ružić (1983., Rijeka), studentica je treće godine Likovne pedagogije na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci, modula “Kiparstvo”. Izlagala je na nekoliko skupnih izložbi u Rijeci i Opatiji, a prvu je samostalnu izložbu održala 2006. godine u izložbenom prostoru Omladinskog kulturnog centra Palach te, 2009., u Galeriji Nebeskoj u Rijeci. Od 2020. godine, članica je umjetničkog kolektiva Invisibles u vodstvu prof. art. Gorana Štimca, čija se specifičnost, ponajviše manifestira u činu guerilla ulaska u muzejske prostore. U posljednje vrijeme, umjetnički interes posvećuje domeni digitalnih umjetnosti i video mapping-a.

Juraj Milardović

“RH: WTC i ZTC kao pandani potrošačkog mentaliteta”,
video instalacija, 2021.

Postavljajući u centar umjetničkog istraživanja konzumerističku ideologiju suvremenih estetskih trendova, umjetnička instalacija suprotstavljanjem dvaju trgovačkih centara kao pandana povijesne distinkcije riječkog istoka i zapada - istočnog Tower Centra te Zapadnog trgovačkog centra, istražuje senzacionalističku etiku potrošačkog društva. Prenaglašavanjem vizualnih i auditivnih elemenata instalacije kao simbola kapitalističkog naslijeđa i njegovih normi, umjetnik, na partikularnom primjeru, ukazuje na hedonistički konformizam suvremenog društva i njegovo, globalno naslijeđe.

Juraj Milardović (1993., Rijeka), 2017. godine diplomirao je “Interaktivnu animaciju” na SAE Institutu u Ljubljani, stekavši zvanje 3D animatora. Pod pseudonimom DAJAJDE, eksperimentalnom umjetnošću čija eklektičnost graniči s groteskom, umjetnik stvara digitalne multimedijalne montaže. Na umjetničkoj sceni prisutan je od 2015. godine, od kad sudjeluje na nekolicini nacionalnih i međunarodnih izložbi u Zagrebu, Karlovcu, Beogradu te Novom Sadu. Uz izlagački rad, umjetnik aktivno djeluje kao VJ na međunarodnoj underground glazbenoj sceni, uz brojne kolaboracije s europskim i svjetskim umjetnicima.

7 LICA GRADA 12. – 26.2.2021.

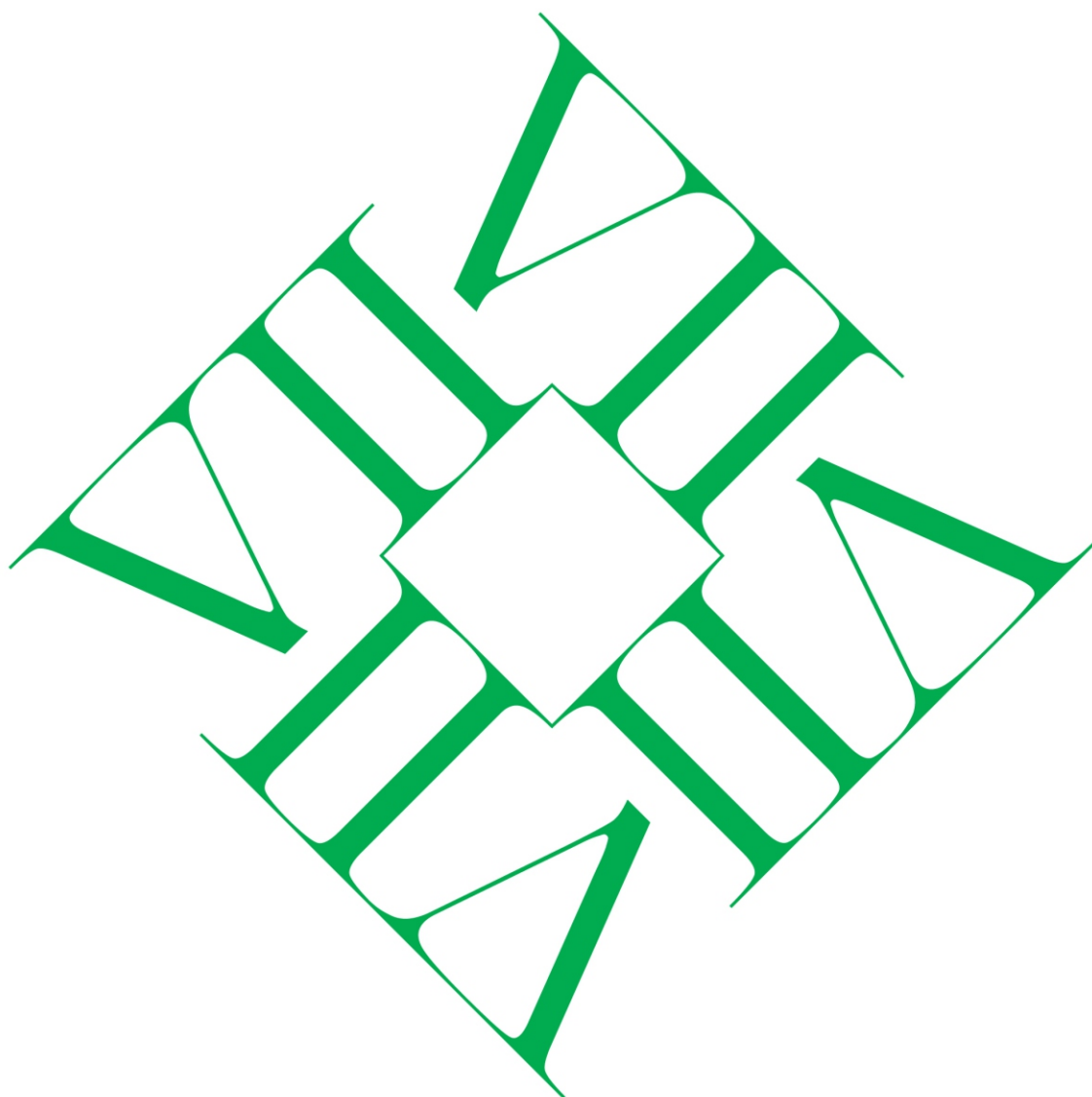
KORTIL

Galerija Kortil / Strossmayerova 1 / Rijeka
PON-PET 10-13 / 17-20 / SUB 10-13

Izložba je dio našeg programa / Rijeka 2020. / Ilustracija: Vlasta Čavalić

Zvanični poster izložbe

7 LICA GRADA 12. – 26.2.2021.

KORTIL

RIJEKA 2020.eu
Port of Diversity

Galerija Kortil / Strossmayerova 1 / Rijeka
PON-PET 10-13 / 17-20 / SUB 10-13

Izložba je dio službenog programa Europske prijestolnice kulture - Rijeka 2020. Ilustracija: Sven Sorić

Prijedlog za poster izložbe
Ilustracija: Sven Sorić

7 LICA GRADA 12. – 26.2.2021.

<ORTIL

RIJEKA 2020.eu
Port of Diversity

Galerija Kortil / Strossmayerova 1 / Rijeka
PON-PET 10-13 / 17-20 / SUB 10-13

Prijedlog za poster izložbe
Ilustracija: Ivo Matić

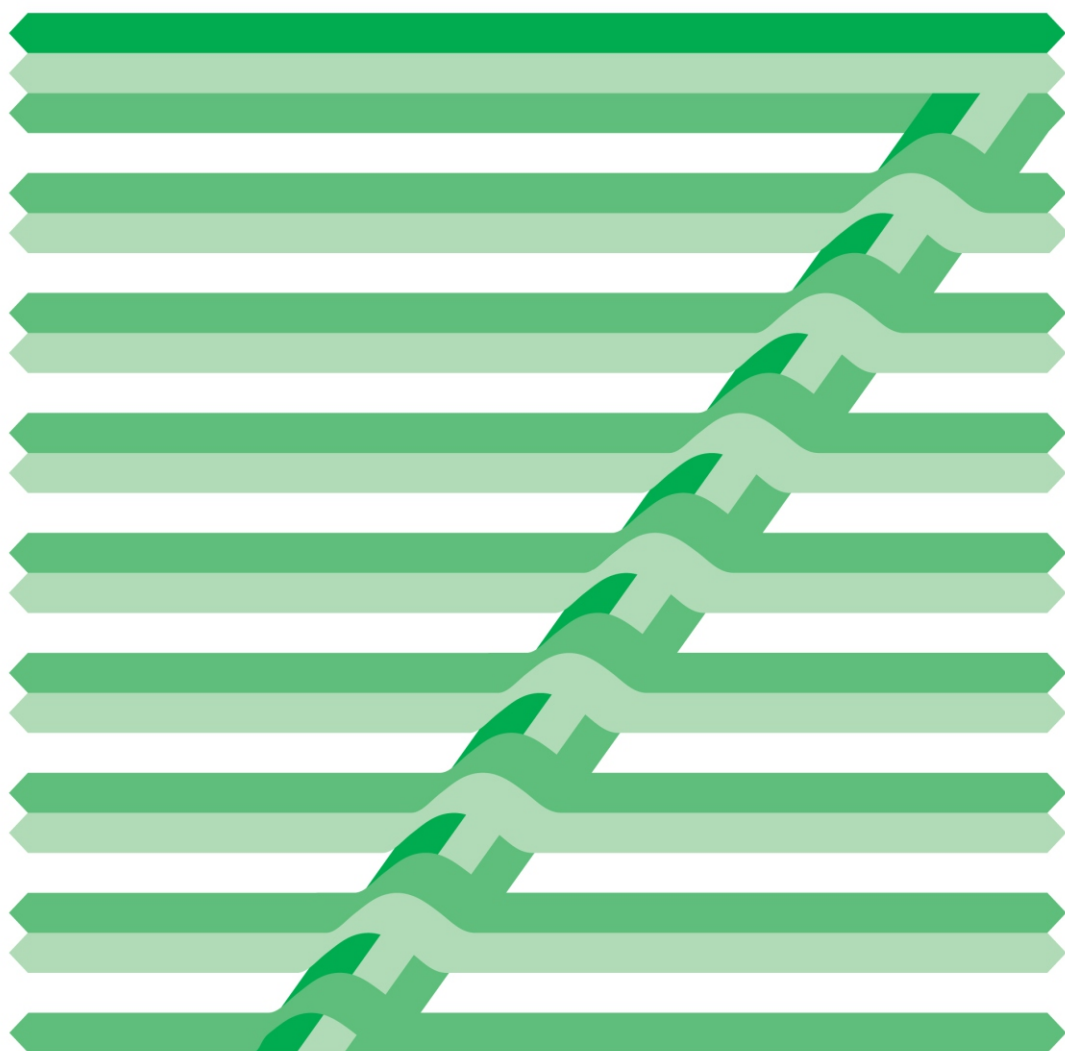
7 LICA GRADA 12. – 26.2.2021.

KORTIL

Galerija Kortil / Strossmayerova 1 / Rijeka
PON-PET 10-13 / 17-20 / SUB 10-13

Prijedlog za poster izložbe
Ilustracija: Tanja Modraković

7 LICA GRADA 12. – 26.2.2021.

<ORTIL

RIJEKA 2020.eu
Port of Diversity

Galerija Kortil / Strossmayerova 1 / Rijeka
PON-PET 10-13 / 17-20 / SUB 10-13

Prijedlog za poster izložbe
Ilustracija: Hana Stojaković

7 LICA GRADA 12. – 26.2.2021.

KORTIL

Galerija Kortil / Strossmayerova 1 / Rijeka
PON-PET 10-13 / 17-20 / SUB 10-13

Izložba je dio službenog programa Europske prijestolnice kulture - Rijeka 2020. Dizajn: Leo Kirinčić

Prijedlog za poster izložbe
Dizajn: Leo Kirinčić

7 LICA GRADA 12. – 26.2.2021.

KORTIL

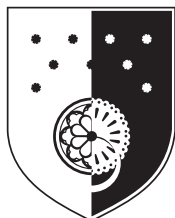

Galerija Kortil / Strossmayerova 1 / Rijeka
PON-PET 10-13 / 17-20 / SUB 10-13

Prijedlog za poster izložbe
Ilustracija: Zrinka Buljubašić

Grad Sarajevo
City of Sarajevo

Ministarstvo
kulture i sporta
Kantona Sarajevo

BOSANSKI KULTURNI CENTAR
Kantona Sarajevo

ARTKVART^{NT}

GALERIJA O.K.

KORTIL

